THE HEBREW JOURNAL
דער אידישער זשורנאל
THE HEBREW JOURNAL
PUBLISHED BY
JOURNAL PUBLICATIONS OF TORONTO, LIMITED
N. FRIEDLAND, President
542 Dundas St. West, Telephone Trinity 6830-6831
Subscription Rates: $6 PER YEAR $3.50 SIX MONTHS
Single Copy—3 cents
Entered as Second Class Mail Matter at C. P. O., Toronto, January 22nd, 1913
Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario
ALLIED PRINTING TRADES UNION LABEL COUNCIL TORONTO, ONT. 25

צי וועט פראנקרייך באשטימען אן אראבישען קעניג אין סיריע?

(א בריעף פון פאריז.)

פון י. שעכטמאן.

אין דער אראבישער און אין דער ענגלישער פרעסע געהען די לעצטע צייט ארום קלאנגען וועגען א גאנץ נייער ווענדונג אין דער אראבישער פאליטיק. די דאזיגע קלאנגען זענען פארבונדען מיט דער נסיעה פון דעם מיניסטער-פרעזידענט פון איראק, נורי-פאשא, וועלכער האט סוף מערץ באזוכט ירושלים און איז פון דארט געפאהרען אין מעקא צו דעם קעניג איבן-סאוד, כדי דארט אונטערצושרייבען א פריינטשאפט-פארטראג צווישען דער רעגירונג פון העדזשאס און נעדזשד פון איין זייט און דער רעגירונג פון איראק פון דער אנדערער זייט. דער דאזיגער פארטראג איז זעלבסטשטענדליך א באדייטענדע ווענדונג אין דעם אראבישען פאליטישען לעבען. יאהרען-לאנג האט צווישען די צוויי גרויסע הערשער-דינאסטיע פון אראביען, צווישען דעם הויז פון דעם געוועזענעם קעניג פון העדזשאס הוסיין און צווישען דעם קעניג פון נעדזשד, איבן-סאוד, געהערשט א ביטערע שנאה און א שטענדיגער קאמף פאר מאכט, און איינפלוס. אינ'ם יאהר 1924 האט איבן-סאוד, מיט א שטיל-שווייגענדער הסכמה פון ענגלאנד, פארטריבען פון מעקא דעם אלטען קעניג הוסיין, וועלכער האט זיך אפגעזאגט פונ'ם כסא-המלכות לטובת זיין עלטערען זוהן עלי. אבער אויך עלי האט ניט לאנג אויסגעהאלטען דעם דרוק פון דעם זיגרייכען איבן-סאוד: אויך ער האט גע'מוזט פארלאזען העדזשאס. איבן-סאוד איז געווארען דער מעכטיגסטער הערשער אין אראביען און האט געשווארען ניט צו רוהען ביז ער וועט ניט פארטרייבען אלע מיטגלידער פון דער הוסיין-דינאסטיע פון זייערע טראנען. דער צווייטער זוהן פון דעם אלטען קעניג הוסיין, דער קעניג פון עבר הירדן, אבדאלא, האט אין משך פון די אלע יאהרען געהאט א סך צרות פון די וואהאביטען פון איבן-סאוד: אויך דער דריטער זוהן, דער קעניג פון איראק, פייזאל, האט געהאט א סך אויסצושטעהן פון דעם אלטען פיינד פון זיין הויז. דער פריינטשאפט-פארטראג, וואס איז געשלאסען געווארען אין מעקא, מאכט א סוף צו דער דאזיגער אלטער פיינטשאפט און עפענט גאנץ נייע פערספעקטיווען פאר'ן געדאנק פון דער אראבישער פעדעראציע.

אין צוזאמענהאנג מיט דעם זענען ארויפגעשוואומען קלאנגען, וועלכע באריהרען דירעקט די פראנצויזישע פאליטיק אין סיריען. מען באהויפטעט, אז פראנקרייך זאל האבען א נאהענטע שייכות צו די טיפע ענדערונגען, וואס מערקען זיך אן איצט אין דער אראבישער פאליטישער וועלט אין צוזאמענהאנג מיט דער נסיעה פון נורי-פאשא. מען דערמאנט זיך איצט, אז שוין מיט א צייט צוריק האט דער פראנצויזישער אויבער-קאמיסאר אין סיריען, פאנטא, געשיקט אין באגדאד זיין מיניסטער-פרעזידענט נורי פאשא און אז פאנטא אליין האט אפילו געהאט בדעה פערזענליך צו פאהרען אין באגדאד. אויפ'ן סמך פון דעם קאנסטרואירט מען איצט די פאלגענדע קאמבינאציע:

עס ווערט געפלאנט ווידער אויפצושטעלען אין איהר אלטען גלאנץ די דינאסטיע פונ'ם קעניג הוסיין. דער קעניג פייזאל באהערשט איצט איראק; זיין ברודער אבדאלא — עבר הירדן. איצט זאל פראנקרייך האבען בדעה אוועקצושטעלען אויפ'ן טראן פון סיריען דעם עלטסטען זוהן פון קעניג הוסיין, עלי. אזוי ארום וועלען דריי גרויסע אראבישע לענדער זיין פאראייניגט אונטער דער ממשלה פון איין דינאסטיע: דער פריינדשאפט-פארטראג מיט'ן קעניג פון נעדזשד און העדזשאס איבן-סאוד, וואס איז אקארשט געשלאסען געווארען דורך נירו-פאשא, מוז זיכערען א וואוילוואלענדע באציהונג צו דעם פלאן מצד איבן-סאוד, אין וועלכער עס מוז אויך אריינגעצויגען ווערען פאלעסטינא; ניט אומזיסט, זאגט מען, האט דער נציב פון ארץ ישראל דעם 27-טען מערץ אויפגענומען אין ירושלים נורי-פאשא פאר זיין נסיעה אין מעקא.

דער "איטא" קארעספאנדענט האט געהאט די מעגליכקייט אנצופרעגען ביי אן איינפלוסרייכער פראנצויזישער פערזענליכקייט, וואס האט א נאהענטע שייכות צו דעם פראנצויזישען אויסערן-מיניסטעריום, וועגען דעם, אויף וויפיעל די דאזיגע קלאנגען בנוגע די פראנצויזישע פלענער אין סיריען האבען עפעס א רעאלען גרונט. דער ענטפער איז געווען דער פאלגענדער:

— זעלבסטפארשטענדליך ניין. עס איז אפילו שווער צו פארשטעהן, פון וואנען קענען שטאמען אזעלכע מאדנע און משונה'דיגע קלאנגען. קודם כל, איז די גאנצע קאמבינאציע אן און פאר זיך אן אוטאפיש. עס קען קיינמאל ניט קומען צו אן אראבישער פעדעראציע, ביי וועלכער די דריי זיהן פון דעם געוועזענעם קעניג הוסיין זאלען פארנעהמען די טראנען פון הדריי אראבישע לענדער מיט דער הסכמה פון איבן-סאוד. איבן-סאוד וועט אנערקענען אן אראבישע פעדעראציע נאר דאן, ווען ער וועט שטעהן בראש פון אזא פעדעראציע. און וואס איז נוגע ספעציעל סיריען, קען איך אייך פארזיכערען, אז פראנקרייך האט ניט בדעה "איינצולאדען" אלי צו פארנעהמען דעם סירישען טראן. פראנקרייך האט שוין איינמאל געהאט א טרויעריגען עקספערימענט מיט א "סירישען קעניג" פון דער הוסיין דינאסטיע. אינ'ם יאהר 1920 איז זי געווען געצוואונגען מיט געוואלד צו פארטרייבען פון דמשק דעם איצטיגען הערשער אין איראק, דעם קעניג פייזאל. פראנקרייך וועט זיך זעלבסטפארשטענדליך שטארק היטען נאך א מאל צו מאכען אן עהנליכען געפעהרליכען עקספערימענט. זי האט קיין שום אינטערעס ניט אין דער קינסטליכער גאלוואניזירונג פון די גרויס-אראבישע פלענער פון דער הוסיין-דינאסטיע. זי איז בכלל ניט קיין אנהייענגערין פון דעם געדאנק פון אן אראבישער פעדעראציע. סיריען שטעלט מיט זיך פאר א גאנץ אייגענארטיגע גאנצע, און מיר האבען קיין שום חשק ניט איהר אריינצוואורפען אין דעם נעץ פון גרויס-אראבישע אמביציעס און אינטריגעס. די קריסטליכע באפעלקערונג פון סיריען האט מורא פאר אזא אראבישער פעדעראציע, וואס וועט אומפארמיידליך טראגען אן אויסגעשפראכען מאכמעדאנישען כאראקטער. עס קען קיין שום רייד ניט זיין וועגען דעם, אז פראנקרייך זאל אפגעבען דעם קריסטליכען טייל פון דער סירישער באפעלקערונג אויף אן אונטערדריקונג מצד די מאכמעדאנישע מלוכות. דאס וואלט געשטאנען אין א פולשטענדיגער סתירה צו דער גאנצער טראדיציאנעלער פראנצויזישער פאליטיק אויפ'ן נאהענטען מזרח, וועלכע האט שטענדיג געשטרעבט צו באשיצען די קריסטען פון דער מוסולמאנישער הערשאפט.

אין א טייל פון דער אראבישער און ענגלישער פרעסע איז אויך געווען די רייד וועגען דעם, אז פראנקרייך האט ברעה צו געהן אין סיריען אויפ'ן זעלבען וועג, אויף וועלכען ענגלאנד איז געגאנגען אין איראק. דאס הייסט — זיך אפצוזאגען פון דעם מאנדאט אויף סיריע. אוועקצוזעצען דארט דעם אראבישען קעניג עלי און אנצושליסען מיט דעם נייעם סירישען קעניגטום א פארטראג, וואס זאל זיכערען פראנקרייך געוויסע פאליטישע, מיליטערישע און עקאנאמישע פריווילעגיעס. מען האט גערעדט אפילו, אז אויף דעם אופן וועט סיריען, פונקט ווי איראק, אין דער נאהענטסטער צייט ווערען א מיטגליד פון דעם פעלקער-בונד. אויך די דאזיגע קלאנגען האבען אונטער זיך קיין שום יסוד ניט. שוין ניט רעדענדיג וועגען דעם, אז פראנקרייך האט בכלל קיין שום גרונט ניט זיך אפצוזאגען פון דעם סירישען מאנדאט גראד איצט, ווען עס איז איהר געלונגען צו שאפען ארדנונג אין דעם גאנצען לאנד און צוגרייטען דעם באדען פאר א פריינטשאפטליכער קאאפעראציע מיט בעסערע עלעמענטען פון דער באפעלקערונג, — וואלט אזא שריט אומפארמיידליך געפיהרט צו באדייטענדע אינטערנאציאנאלע קאמפליקאציעס און וואלט געשטעלט אויפ'ן סדר-היום דאס גאנצע פראבלעם פון די מאנדאטען. די איטאליענישע פאליטיק לויערט נאך אויף דעם אזא מעגליכקייט. די דאזיגע קלאנגען האבען שוין ארויסגערופען שטימען פון דער איטאליענישער פרעסע וועגען דעם, אז עס מוז רעווידירט ווערען די גאנצע פארטיילונג פון די מאנדאטען, ביי וועלכער איטאליען איז געבליבען אהן א שום מאנדאט. די איטאליענישע פאליטיקער דערקלעהרען קאטעגאריש, אז קיין שום שנויים אין סיריען טארען ניט פארקומען אן דער פאראויס, צושטימונג פון דעם פעלקער-בונד, אין וועלכען איטאליען וועט נאך האבען צו זאגען איהר ווארט. איהר פארשטעהט אליין, אז עס וואלט געווען א פשוט'ער משוגעת מצד פראנקרייך צו געבען איטאליען אזא שאנס און צוגעבען נאך שטאף פאר א קאנפליקט צווישען פראנקרייך און איטאליען. וואס האט שוין אויך אז דעם אנגענומען נגנוג שארפע און אומאנגענעמע פארמען.

"איהר פרעגט, צי שטעהט ניט הינטער אט דעם גאנצען פלאן ענגלאנד און ענגלישע פאליטישע אינטריגעס. איך גלויב, ניט אין דעם. ענגלאנד האט שוין מיט יאהרען צוריק אויפגעגעבען די גרויס-אראבישע פלענער פון קאלאנעל לארענס און טשוירטשהיל. זי האט זיך אפגעזאגט צו שטיצען די הוסיין-דינאסטיע. דער אפיציאז פון דעם ענגלישען קאלאניען-מיניסטעריום. דער "ניר איסט ענד אינדיא", דערקלעהרט קאטעגאריש, אז די נסיעה פון נורי-פאשא און אלע פלענער פון אן אראבישער פעדעראציע, וועלכע ווערען מיט איהר פארבונדען, זענען א ריין איראקישע אנגעלעגענהייט, וועלכע די ענגלישע פאליטיק פארפאלגט מיט גרויס אויפמערקזאמקייט און אפילו מיט א געוויסען חשד. און דאס מאל זענען די פיהרער פון דער פראנצויזישער פאליטיק נוטה צו גלויבען די דאזיגע דערקלעהרונגען פון די ענגלישע קאלאניאל-קרייזען, ווייל זיי זענען איבערצייגט, אז אן אראבישע פעדעראציע איז ניט אין די אינטערעסען אויך פון דער ענגלישער וועלט-פאליטיק. בכלל מוז מען קאנסטאטירען, אז צווישען דער ענגלישער און דער פראנצויזישער פאליטיק אויפ'ן אראבישען מזרח הערשט אין דער לעצטער צייט א גרעסערע הארמאניע, ווען ניט איז. מיר גלויבען איצט ניט אין דעם געשפענסט פון "ענגלישע אינטריגעס"; דער ענגליש-פראנצויזישער סכסוך אויפ'ן נאהענטען מזרח קען נאר דערמונטערען די עקסטרעמע אראבישע קרייזען, וועלכע חלומ'ען וועגען פארטרייבען "אייראפא" פון אלע לענדער, וואס שטעהען אונטער דעם פראנצויזישען אדער ענגלישען איינפלוס. מיר זענען געוויס ניט פאראינטערעסירט צו האדעווען אזעלכע שטימונגען און האפנונגען".

("איטא")

ווי אזוי שטיינבערג איז פארמשפט געווארען צום טויט

פון שמש

5.

דער מאטיוו און דער צווייפעל

אייבראם שטיינבערג האט די גאנצע צייט, זייט דעם 5-טען מערץ, 1930, גע'טענה'ט און הערט ניט אויף צו טענה'ן, אז ער איז אומשולדיג, אז ער איז דעם מארד ניט באגאנגען, אז ער האט ניט דערמארדעט זיין פלימעניק און שותף אין מצבה געשעפט.

די דאזיגע טענות פון שטיינבערג'ן זענען דורך זיינע אדוואקאטען (אליין האט ער גארניט געזאגט. ער האלט זיין מויל געשלאסען), בלויז ער אליין ווייסט אויב ער איז שולדיג אדער ניט. ביי ביידע פראצעסען איז שטיינבערג ניט אויפגעטרעטען זיך צו פארטיידיגען און אפלייקענען די שווערע באשולדיגונג, וועלכע איז געגען איהם געמאכט געווארען. לויט'ן געזעץ איז דאס שטיינבערג'ס פריווילעגיע.

שטיינבערג'ס אדוואקאטען האבען אויסגעקליבען אן אנדער אופן ווי אזוי שטיינבערג'ן צו פארטיידיגען. זיי האבען געבראכט עדות צו באווייזען, אז אין דער צייט פון מארד, איז שטיינבערג אויפ'ן פלאץ, וואו דער מארד איז פארגעקומען, ניט געווען.

עס איז אויך קלאר, אז די אנקלאגע האט געזיגט געגען שטיינבערג'ן, און איז געווען דערפאלגרייך אין פאראורטיילען איהם צום טויט צוליעב דעם, וואס זי האט עטאבלירט א שטארקען מאטיוו פאר'ן מארד, און די אומשטאנדס באווייזע, וועלכע האבען געפירט צום גלויבען, אז שטיינבערג איז דער מערדער.

דער מאטיוו פאר'ן מארד איז זעהר קלאר ארויסגעבראכט געווארען פון דער אנקלאגע.

שטיינבערג איז ניט קיין שטיין-ארבייטער ביים פאך. ער האט קיינמאל ניט געהאט צו טאן דערמיט. געהאט האט ער א סטאר אין טשעסלי, אנטאריא, וואו ער האט פארקויפט פארשיידענע זאכען. ער האט אויך געהאנדעלט מיט רויכווארג. ער האט אויפגעקויפט פארשיידענע פעלען.

די גאלדבערג'ס האבען געהאט א מצבה פלאץ אין טאראנטא. אין דעם דאזיגען פאך איז דא ארבייט פאראן בלויז זומער-צייט. ווינטער זענען די מצבה געשעפטען ניט קיין גוטע. אין שטיינבערג'ס געשעפט איז פארקעהרט. ווינטער די בעסטע צייט פאר האנדעל און זומער ניט אזוי. זייענדיג אין דער זעלבער משפחה, איז א שותפות געשלאסען געווארען צווישען די גאלדבערגס און שטיינבערג'ן.

[illegible]

דער צווייפעל

[illegible]

מיט ליבע און באגייסטערונג

[illegible]

האט קריימאן אמת געזאגט?

[illegible]

האט ניט קיין מורא צו ענטפערען

זייט דער צענזוס האט זיך אנגעהויבען לעצטען מאנטאג, ווערט די רעדאקציע פון "אידישען זשורנאל" איינפאך פארוואָרפען מיט פארשיידענע אנפראגען אין באצוג צו דער פאלקס צעהלונג. אייניגע מענשען, וועלכע האבען אורזאכען זיך צו שרעקען, האבען מורא, אז אויב זיי וועלען דערצעהלען דעם אמת, וועלען זיי פון דעם שפעטער ליידען. אנדערע גלויבען, אז דער בעסטער אופן איז זיך אויסבאהאלטען און אין גאנצען ניט ענטפערען און אויף אזא אופן פטור ווערען פון דער גאנצער זאך.

מיר ווארנען דאריבער אלע די, וועלכע שרעקען זיך, אז זיי האבען ניט פארוואס מורא צו האבען, און אז פאר ניט ענטפערען קענען זיי באשטראפט ווערען.

אום כדי קלאר צו מאכען דעם גאנצען ענין וועלען מיר אננעמען א קאנקרעטען ביישפיעל:

אלעמען איז באקאנט, אז פיעלע אונרעגעלמעסיגקייטען זענען באגאנגען געווארען צוליעב די אימיגראציאנס גזרות און מענשען האבען געדארפט זאגען ליגען אום אריינצוקומען אין לאנד. לאמיר אננעמען אזא פארפלאנטערטען פאל:

מרס. א. וועלכע איז אין פוילען געווען א פארהייראטע פרוי, איז אריבערגעבראכט געווארען אין קאנאדע פון אירען א קאזין, וועלכער האט זיך אנגעגעבען אלס איר ברודער, און ער ברייננגט אריין, הייסט עס, אן אונפארהייראטע שוועסטער.

די דאזיגע מרס. א. האט מיט א יאר שפעטער אריבערגענומען אהער איר מאן, אלס איר אונפארהייראטען ברודער. זיי האבען אבער אין דער היים אויך א קינד געהאט. האבען זיי שפעטער ביי א געלעגענהייט, ווען א גאנצע פאמיליע איז געפארען, אויך אריבערגעבראכט זייער קינד.

דער רעזולטאט פון דער פארפלאנטערטקייט איז, אז דער מאן מיט דער פרוי זענען אין קאנאדע אונטער נעמען, וועלכע זענען ניט זייערע אייגענע און זייער קינד איז אויך אונטער אן אנדער נאמען.

קיין ערגער פארפלאנטערטען פאל דארף מען, דאכט זיך, ניט צו קלערען. פונדעסטוועגען מעגען דער מאן און די פרוי אנגעבען זייערע אמת'ע נעמען, זיך פארשרייבען אלס פארהייראטע, אנגעבען דעם אמת'ן נאמען פון זייער קינד, ווען זיי זענען געקומען, מיט וואס זיי באשעפטיגען זיך און אלע אנדערע איינצעלהייטען. אהן וועלכער עס איז מורא, אז זיי קענען פארפאלגט ווערען דורך די ענטפערס, ווען די רעגירונג וועט האבען די דאזיגע אינפארמאציע.

די פאלקס צעהלונג, וועלכע ווערט יעצט דורכגעפירט אין לאנד, איז אונטער דער אויטאריטעט פון "טשאפטער 190, רעוויזט סטעטיוס אף קענעדע".

סעקשאן 15 פון דעם דאזיגען אקט זאגט:

"קיינער, אויסער די צענזוס בעאמטע און די, וועלכע זענען פארבונדען מיט'ן צענזוס פאר אויסשליסליכע צענזוס אינפארמאציע און צוועקען, זאל האבען דאס רעכט זיך צו באנוצען מיט דער אינפארמאציע וועלכע ווערט געזאמעלט דורך די צענזוס לייט. קיינער טאר ניט זעהן די ענטפערס, וועלכע ווערען געגעבען אהן דער דערלויבעניש פון דעם, וועלכער האט די אינפארמאציע געגעבען. די ענטפערס קענען בלויז באנוצט ווערען מיט אנקלאגען וועלכע האבען א שייכות צום צענזוס".

סעקשאן 38 פון דעם זעלבען אקט שרייבט פאר:

"יעדער איינער, וועלכער אנטזאגט זיך צו ענטפערען אהן א וועלכער עס איז געזעצליכער אורזאכע אויף די פראגען פון דעם צענזוס מאן, אדער דרעהט זיך בכיון ארוים פון אן ענטפער, זאל זיין אונטערגעווארפען אונטער א שטראף פון ניט ווייניגער ווי 20 דאלאר און ניט מעהר ווי 100 דאלאר, אדער צו א טערמין אין געפענגעניש, ניט ווייניגער ווי 30 טעג, און ניט מער ווי דריי חדשים, אדער צו ביידע, צו געלט שטראף און צו געפענגעניש".

סעקשאן 38 שרייבט פאר:

"אין פאל דער צענזוס-מאן געפינט ניט די פערזאן, אדער פערזאנען, וועלכע ער באזוכט אין א געוויסען פלאץ אדער פלעצער, זאל ער איבערלאזען א צענזוס קאפיע, וועלכע דער פערזאן אדער די פערזאנען מוזען אויספילן און ענטפערען אויף די פראגען. פאר ניט ענטפערען איז מען אונטערגעווארפען די שטראפען לויט פארגעשריבען אין סעקשאן 15 פון דעם אקט".

אין די זעלבע פארשריפטען ווערט אויך געזאגט:

"די רעגירונג טאר זיך ניט באנוצען מיט דער אינפארמאציע, וועלכע זי באקומט דורך די צענזוס-לייט פאר קיינע אנדערע צוועקען אויסער פאר דער צוזאמענשטעלונג פון סטאטיסטישע ציפערען".

דאס זענען די געזעצען, אונטער וועלכע דער צענזוס ווערט אנגעפירט. אזוי אז עס איז פאר יעדען איינעם קלאר, אז אויב א פארברעכען קען באגאנגען ווערען, און אויב מען קען פאר עטוואס באשטראפט ווערען, איז גראדע פאר ניט ענטפערען אדער זיך ארויסדרייען פון אן ענטפער.

עס איז אמת, אז די ענטפערס, וועלכע ווערען געגעבען זענען ניט קיין געשוואוירענע, און קיינער קען ניט זאגען גענוי, אויב דער, וועלכער האט געגעבען דעם ענטפער זאגט אמת אדער ניט. אבער צו וואס לוינט זיך זאגען א ניט-אמת און זיין אויסגעשטעלט צו א געפאר, אויב מען זאל ווען עס איז אויסגעפינען, אז פאר'ן אמת ווערט מען ניט באשטראפט ווי "ניט-אמת", דער זאל ניט זיין לויט א פריהער אנגעגעבענער אינפארמאציע.

קיינער דארף זיך דאריבער ניט שרעקען פאר וועלכע עס איז פאלגען פון דער אינפארמאציע, וועלכע זיי וועלען אנגעבען צום צענזוס-מאן.

וויכטיג איז נאך אמאל צו באטאנען, אזוי ווי עס איז ניט ראטזאם צו פארלייקענען אדער זיך אויסבאהאלטען פאר'ן צענזוס-מאן, אזוי איז ניט שעהן און שעדליך צו פארלייקענען די אידישע אפשטאמונג און די אידישע שפראך.

זאל יעדער איד, מאן, פרוי און קינד אנגעבען די אידישע נאציאנאליטעט און אידיש אלס מוטער-שפראך.

נאך אמאל ווילען מיר דערמאנען, אז דער צענזוס, אדער בעסער געזאגט, די אינפארמאציע, וועלכע ווערט געגעבען פון יעדען איין מענשען, איז דאס אייגענטום פון דער פערזאן, וועלכע גיט די אינפארמאציע און פון דער רעגירונג פאר בלויז סטאטיסטישע צוועקען.

די דאזיגע אינפארמאציע, אדער וועלכע עס איז טייל פון דעם, טאר צו קיינעם ניט ארויסגעגעבען ווערען אהן דער דערלויבעניש פון דעם, וועלכער האט די אינפארמאציע געגעבען. דאס איז אזוי קלאר פארשריבען אין די געזעצען פון קאנאדע, אז עס איז ניטא דער מינדעסטער צווייפעל.

מיר ווידערהאלען דאריבער: האט ניט קיין מורא צו געבען די פאלאנגטע אינפארמאציע. שרעקט זיך ניט צו ענטפערען אויף אלע פיער און צוואנציג פראגען פון צענזוס צעטעל. ענטפערט דעם אמת און בלויז דעם אמת.